

ΚΡΗΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΟΡΗΣΙΣ

ΦΕΛΙΑ ΟΔΟΣ ΔΕΜΕΡΙΚ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ Β. Σ. ΚΑΛΑΙΖΑΚΗΣ | Τιμή ενάστου φύλ. λην. 10

ΕΥΧΟΜΕΘΑ ΕΙΣ ΠΑΝΤΑΣ ΑΙΣΙΩΝ ΚΑΙ ΕΥΤΥΧΕΣ ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ

1918 — 1919

Εκυλίσθη και πάλιν η τύχη της ανθρωπότητας. Ήνας ορόνος δια να μας ελθῃ εὖος ὅστις πάντοτε θα πείσῃ καὶ αὐτὸς μετὰ τὴν ὑψίτην τάξιν τῆς παροδικότητος ἀλλὰ μετὰ τὴν διαφάνειαν μόνον ὅτι εἰς τὴν ζωὴν τῆς ἀνθρωπότητος ἐπέβλεψεν ποικίλα τὰ ἐνδεόμενα ὑφ' ὧν τὰς ἀποφύσεις τῆς ὑπάρξεώς ης.

Ὁὕτω τὸ νέον ἔτος 1919 ἀρτίζεται ἐπιδοφόρον ἀλλ' ἀκαθάρστον. Ἐπομένως καλῶς μᾶς ἤλθε ναιὶ ἡ γενικὴ εὐχὴ ἀμεινῶν ἀδιακρίτως πόθου καὶ ἀπιδός.

Συνάμα ὁ περασμένος ῥόνος ἐβύγε καὶ κατεπύθη ὑπὸ τὸν κυλιθάντα τοῦ προαδιορισμένου πλέθρου δι' ἡμᾶς. Στὸ καλοκαίριον παλιν μᾶς χρόνε ἰδιαφόρως τὸν συντελεθέντων κατ' αὐτὸ.

Ἐν τούτοις διὰ τὴν ἱστορίαν τὸ παρελθὸν ἔτος ἔπρηξε καὶ εἶναι ἀμυγνικώτατος σταθμὸς διὸ τὴν ἐξέλιξιν ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου. Τὰ διαρροῦσαντα εἰς οὐτὸ μεγάλα γεγονότα ἀποτελοῦν ὁλοκλήρως δάσεις ἐπὶ τῶν ὁποίων θὰ βασισθῇ ἡ περαιτέρω κοινωνικὴ καὶ ἐθνικὴ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ πόλεμος τῶν ὁπλῶν, ὁ ὁποῖος ἀνεφάνη τελευταίως μετὰ τὴν ἀνθρωπότητος ὡς ἐξ ἡμάστις τιμωρίας. Ἐβλέψθη ὁριστικῶς ἐντὸς τοῦ παρελθόντος ἔτους ὑπὸ τῆς αἰσιωτέρας τῶν προσδοκῶν καὶ ἀπόψεων. Τὸ σιγικὸν τεῖχος τῶν ἀπολυταρχικῶν ιδεῶν, τὸ ὁποῖον ἐβάθυνεν ἐπὶ τοῦ κόσμου ὡς ἀπαίδιστος δαίμων καταστροφῆς, καὶ τὸ ὁποῖον ἐπὶ τετραετίαν ὅλην ἐκώρυξεν τὴν ἀνθρωπότητα εἰς δύο στρατόπεδα ἠγρώως ἀλληλοσπαράσσμενα, κατέπεσεν τέλος ὑπὸ τὰ πλάγματα τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ ἀνθρωπισμοῦ. Τὸ γεγονὸς μόνον αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ, διδεδυκασιτορικὴν σημασίαν

ἔχει τὸ ἔτος 1918. Καὶ ἡμεῖς ὡς ἔθνος αὐτοτελεῖς ὀφείλομεν πολλα εἰς τὸ πρόσφατον παρελθόν. Οἱ προαιώνιοι ἐχθροὶ μας πτώματα ἠθικῶς καὶ ὑλικῶς κατελίθησαν κατὰ θεῖαν συγκυρίαν πρὸ τοῦ γικηφόρου Ἑλληνομικῆς στρατοῦ. Τὰ δίκαια μας, οἱ πόθοι καὶ τὰ ἰδεώδη μας ἐνεσάρκωθηκαν εἰς μίαν πραγματικότητα καθ' ὅλα ἀπροσδόκητον καὶ ὑπερλαμπρῶν.

Ἐπὶ τὰς γενικὰς αὐτὰς ἐντυπώσεις ἀποχαιρέτιζομεν τὸ 1918 καὶ ὑποσχόμεθα τὸ νέον ἔτος ὡς τὴν μεγάλην θύραν ἀπὸ τῆς ὁποίας ὁ ἀνθρώπος θὰ διελθῇ αἰμοσταγῆς μὲν, ἀλλὰ διὰ τὴν εὐδαίμονα ἐπίστανε νέον περίσσειον, κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ εἶναι εὐτυχέστερος ὑπαρξάντων τῶν ἀληθῶν προορισμῶν του.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ ΤΟΥ ΧΑΡΔΕΝ

(Ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ὁ Χάρδεν ἀνάγινσάν ἀρχὴν τῆς Γερμανικῆς καταπτώσεως εἰς τὸν παρελθόντα Αὐγουστον καὶ παρέχει τὴν ἀκόλουθον ἐξηγήσιν αὐτῆς. Εἶδος ἀπροσδοκίτου ἐξαντλήσεως εἶχε καταλάβει τὸν στρατόν, ὅστις, εἰρήνην ἔρρημον ὁμοδικῆς νεωκῆς κρίσεως. Τὸ οικοδόμημα τῆς αἰσιοδοξίας τὸ στήριχόμενον εἰς πλάνας καὶ ψεύδη κατέρρεε δι' ἡμᾶς. Ὁ Χάρδεν δεβαιοὶ ὅτι ὁ Μπαλλίν προσελήθη ἀπὸ τοῦς δορυφόρους τοῦ Λουνδεβόρφ κατ' Αὐγουστον, διότι ἐκρίθη ὡς ὁ μόνος ἀνάμενος νὰ εἰσιεῖ τὸν Κάτσερ γυμνὴν τὴν ἀλήθειαν. Ὁ Μπαλλίν εἶχεν ἀποστή τὴν καταδίωξιν τοῦ στρατιωτικῆς κόμητος, διότι κατὰ τὰς πρώτας ἐβδομάδας τοῦ πολέμου ἔσχε τὴν τόλμην νὰ συμβουλεύσῃ τὴν ἡμετέραν εἰρήνην. Ἐτὴν ἐποχὴν ἐκείνην, λέγει ὁ Χάρδεν, ἔλαβε χώραν μίαν τρομερὰ σκηνὴ καὶ μία γυναικεία θεντάλια ἀπειλῆν

σε τὴν παρεῖαν τοῦ ἐφοπλιστοῦ τοῦ μόνου Γερμανοῦ, ὅστις εἶχε ὀνηθῆ νὰ κερδίσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν Ἀγγλων. Ὁ Μπαλλίν ἐξήγησε ὅτι ἐπικοινωνήσῃ μετὰ τὸν Κάτσερ, ἀλλ' ὁ Γουλιέλμος δὲν ἠθέλησε νὰ συνομιλήσῃ μόνον. Ἡ συνομιλία ἐγένετο ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Φόν Μπερκ, δόχηνου τοῦ πολιτικοῦ γραφείου τοῦ Αὐτοκράτορος καὶ ὁ Μπαλλίν ἀπῆλθε χωρὶς νὰ φέρῃ κανέν ἀποτέλεσμα.

Τότε ὁ Λουνδεβόρφ προῖδη εἰς δεῦτερον διήθημα. Εἶπεν εἰς τὸν ναύαρχον Χίντσε, ὑπουργὸν τῶν ἑξωτερικῶν, ὅτι ὀφείλων νὰ κλείσῃ τὴν εἰρήνην. Ἀλλ' αἱ ἐβδομάδες παρήρχοντο χωρὶς ὁ Χίντσε νὰ προσηύχῃ τὴν ὑπόθεσιν. Τὸν Σεπτέμβριον ἦτο γνωστὸν πλέον ὅτι τὸ ἠθικὸν τοῦ γερμανικοῦ στρατοῦ κατέρρεεν. Ἡ οἴκησις τοῦ Λουνδεβόρφ περὶ ἀμέσους ἀνιέντως εἰρήνης, ἔπεσεν εἰς τὸ Ρότχσταγ ὡς βόμβα. Ὁ λαὸς ἠσθάνθη τὴν ζῆλον μᾶς ἀπροσδοκίτου θεάλλου. Εἰς τὸν στρατιωτικὸν κόσμον γενικῶς ἠγνωστὸν ὅτι ἡ πρότασις ἤρθετο ἐκ μέρους τοῦ Λουνδεβόρφ. Ἀπέδιδον ταύτην εἰς τοὺς δαίλους αὐτοὺς καὶ τοὺς Ἑβραίους. Ὁὕτω ἐγενήθη τὸ σχέδιον τῆς ἐξόδου τοῦ στόλου διὰ τὴν ἐπιβίον ἐναντίον τῶν Ἀγγλων καὶ ἐν ἀνάγκῃ ἐνὰ ἀπολεσθῆ μετὰ τὴν ἔσπερον. Εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ σχεδίου τούτου ὑπῆρχεν ἠεὐθέλιτος ἕλπις τῆς ἐπαναστάσεως ἥτις δὲν ἐβράδυνε καὶ νὰ ἐκτραγῆ.

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ

Ἀρκετὰ ζοηρῶς καὶ μετὰ τῆς καθιερωμένης ἐπισημότητος ἐορτάσθη παρ' ἡμῶν ἡ 1η τοῦ νέου ἔτους 1919. Ὁὕτω τὴν 10 1/2 π.μ. συμπέσανος πρὸς τὸ πρόγραμμα τελετῆς τῆς Νομαρχίας μας ἐβῆ ἡ δασολογία ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ τῶν Βιοσδίων εἰς ἦν παρέστησαν ὅλοι οἱ ἐπίσημοι καὶ ἀρκετὸς κόσμος. Τὸ ἀπόγευμα ἡ κίνησις

περιστράφη μεταξὺ τῶν δύο γυναικείων Σωματείων μᾶς τὰ ὁποῖα με ἐπιτυχῇ ἐμπνευσιν διωργάνωσαν ἕκαστον χωριστὰ τὴν ἐορτὴν τῆς Βασιλόπτας. Ἀμφότεραι αἱ λαμπραὶ αὐταὶ συγκεντρώσεις ἔλαβον χώραν ὡς ἑξῆς.

—Εἰς τὸ εὐακτεῖον τῶν Ἑλληνίδων.

Ἡ συγκέντρωσις εἶχεν ὀρισθῆ διὰ τὴν 3ην μ.μ. ἐν τούτοις ἀπὸ πολὺ ἐνωρίτερα ἡ μεγάλη σίθουσα τῶν συγκεντρώσεων τοῦ Λυκείου ἦτο πλημμυρισμένη ἀπὸ διεκλεκτῶν ἔχει νὰ παρουσιάσῃ ἡ κοινωνία μας.

Παρετέθη κατ' ἀρχὰς τέσον καὶ κατοπιν ἐκόπησαν ἐξ βασιλόπτας. Ἡ κ. Γεωργία Χαμαροῦ καὶ ἡ δις Ἀθηνᾶ Μυλωνάκη ἦσαν οἱ τυχηροὶ τῶν χρυσῶν νομισμάτων. Ἐπίσης εἰς τὴν Δα Κατίαν Θ. Παπαδάκη ἔλαχεν ἡ τελευταία ἀλοκλήρος πῆτα.

Περὶ τὴν 8ην ὑπὸ τοῦς ἀρμονικοῦς ἤχους τοῦ κλειδοκυμβάλλου τοῦ κ. Παρίδη καὶ τοῦ βιολίου τοῦ κ. Βαλαρή ἤρχισαν στροβιλιζόμενα τὰ ζεύγη εἰς μίαν εὐθύμον POLKA καὶ κατόπιν εἰς ἕν ὄνειρῶδες VALS Κατόπιν ἐχορεύθησαν LANCIERS, PAS DE QUATRE καὶ δις QUADRILLES.

Τὸ κυλικεῖον ἀρκετὰ πλοῦσιον ἀπὸ κρύα φαγητὰ καὶ γλυκὰ ἐδέχθη ἀγρίαν τὴν ἐπιθεσίον τῶν χορευτῶν περὶ τὸ μέσον τοῦ χοροῦ.

Τὸ μεσονύκτιον ἤρχισε νὰ διαλύεται ἡ καθ' ὅλα ἐπιτυχῆς καὶ ὄραία ὡς ἄνω συγκέντρωσις, ἥτις καὶ ἀφῆκε τὰς καλλίστας τῶν ἐντυπώσεων εἰς πάντας τοὺς προσκεκλημένους.

—Εἰς τὸν «Σύλλογον τῶν Κυριῶν»

Τὴν 3ην μ.μ. τὸ κομψὸν θεῖον «Ἰδαῖον Ἀντρον» τὸ ὁποῖον ὡς γνωστὸν χρησιμεύει ὡς Κατὰστημα τοῦ Συλλόγου, ἤρχισε νὰ συγκεντρώσῃ ἀθρόως τοὺς προσκεκλημένους τῆς ἐορτῆς τῆς Βασιλόπτας τοῦ «Συλλόγου τῶν Κυριῶν». Ὁ διάκοσμος τῆς αἰθούσης ποικιλομενός φαντα-

σμαγορικῶς ὑπὸ τὸ ἀπλέτον φῶς τῶν ηλεκτρικῶν προβολίων τοῦ θεάτρου διδουν ἀμέσως ἐκπλακτικὴν τὴν ἐντύπωσιν μεταξὺ τῶν προσερχομένων εἰς τὴν ἐορτὴν.

Ἐπίσης αἱ εὐγενεῖς περιποιήσεις τῶν ἐπιστατουσῶν τὰ τῆς ἐορτῆς δεσποινίδων τοῦ Συλλόγου, ἀποτελοῦν μίαν γλυκείαν ἀρμονίαν πρὸς τὴν ὡς ἄνω ἐκτιθεμένην εἰκόνα, ἐξ ἧς ὅλοι μένουν καταμαγευμένοι.

Καὶ εἰς τὴν ὄρανίαν αὐτὴν ἀποψιν ἤλθον μετὰ ἕνα ἔσχεον συνένουσιον νὰ συνταυτισθοῦν οἱ Ὀρφικοὶ στόνοι τοῦ βιολίου τοῦ νεοσφιχθέντος καλλιτέχνου μουσικοδιδασκαλοῦ τοῦ Συλλόγου κ. Εἰρηνοπούλου, ὅστις εὐγενῶς προσεφερθεὶς διὰ τὴν ἐορτὴν ἐπαιξε δις κατὰ τὰ διαλλείματα μετὰ τέχνην ὀντως ὑπέροχον ὅσον καὶ ἀξιωμασιον.

Ἐκόπησαν 7 πῆται κατὰ τὴν διανομὴν τῶν ὁποίων ἐπικράτησε ἄκρα τάξις καὶ φαιδρότης.

Ἐπὶ τοιοῦτον λαμπρὸν περιβάλλον ἐκτυλιχθεῖσα ἡ δὴ ἐορτὴ ἀπετέλεσε μίαν πρώτης τάξεως συγκέντρωσιν, δι' ἧς καὶ εἰ διοργανώσεται ταύτην Κυρίαὶ τοῦ Συλλόγου συγχάνουν θερπῶν συχρητηρίων.

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Πρὸς

τὴν Διεύθυνσιν τῆς ἐφημερίδος «Κρητικὴ Ἐπιθεώρησις»

Κύριε Διευθυντά,

Παρακαλῶ καταχωρήσαστε εἰς τὴν ἐφημερίδα σας τὰ ἑξῆς:

Τυχάνω ὑπαλλῆλος τοῦ Δήμου Ρεθύμνης μόνος ἐργῶ δὲ ἐκ τούτων δὲν ἔτεχον ἀξιώσεως τῆς μεθοδοσίας μας διότι καθὼς ἐνηκρίβωσα εἶχον ἐκδηλώσει τὴν γνώμην μου διὰ τὸ ἀναρχιστικὸν ζήτημα, ἡ ὁποία μὴ ὀβήσα ἀρεστὴ εἰς τοὺς περισσοτέρους ἀπομνηστικὸς μας συμβούλους προεκάλεσε τὴν μὴ ἐν τούτων ἐναντίον μου καὶ ἐπιμένως τὴν ἀντίδρασιν

